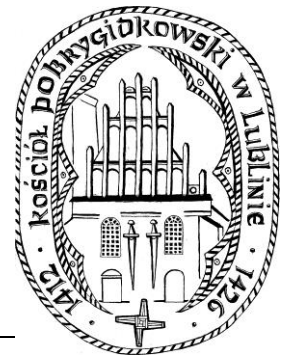

Buletyn Rektoralny

NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ, 13 KWIECZNIA 2013 r. NR 15 (142)

**OTO DRZEWO KRZYŻA,
NA KTÓRYM ZAWISŁO
ZBAWIENIE ŚWIATA!**

PÓJDŹMY Z POKŁONEM!

**NIEDZIELA PALMOWA
- NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ**

Dzisiejsza Niedziela Palmowa otwiera czas Wielkiego Tygodnia. Nazwa Niedzieli Palmowej pochodzi od wprowadzonego w XI w. zwyczaju święcenia palm. Liturgia bowiem wspomina uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy, bezpośrednio poprzedzający Jego Mękę i Śmierć na Krzyżu. Witające go tłumy rzucały na drogę płaszcze oraz gałązki, wołając: „Hosanna Synowi Dawidowemu”. O uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy piszą wszyscy czterej Ewangelieści. Samo to świadczy, jak wielką rangę przywiązują do tego wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa.

dokończenie na str.4

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

Nabożeństwo Gorzkich Żali
godz. 17.30

Msza Wieczery Pańskiej
godz. 18.00

WIELKI PIĄTEK

Droga Krzyżowa
godz. 17.30

Liturgia na cześć Męki Pańskiej
godz. 18.00

WIELKA SOBOTA

Błogosławieństwo pokarmów
godz. 8.00-14.00

Liturgia Wigilii Paschalnej z procesją
godz. 20.00

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Msza święta Rezurekcyjna
godz. 6.00

Pozostałe Msze święte:
8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

Przed każdą i w czasie każdej Mszy świętej.
W Wielki Piątek

**NOC KONFESJONAŁÓW
21.00-24.00**

INTENCJE MSZALNE

Wielki Poniedziałek, 14 kwietnia

7.00 +Zygmunt Kopyciński (6r), Wacława, Piotr, Rafał, Marian, Hieronim

7.30 +Józef Melgieś – 14 Gregorianka

11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 14 Gregorianka

18.00 +Helena i Piotr Sidor (11r), Mieczysław Sidor (6r)

Wielki Wtorek, 15 kwietnia

7.00 Jan Bojarski i zmarli z rodziny oraz za cierpiących w czyśćcu

7.30 +Józef Melgieś – 15 Gregorianka

11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 15 Gregorianka

18.00 +Jan Gieysztor (1r)

18.00 +Jacek Olender (7r – tragicznej śmierci)

Wielka Środa, 16 kwietnia

7.00 +Stanisława Bojarska i zmarli z rodziny oraz za cierpiących w czyśćcu

7.30 +Józef Melgieś – 16 Gregorianka

11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 16 Gregorianka

18.00 +Irena, Stefan Sępkowscy

Wielki Czwartek, 17 kwietnia

18.00 +Józef Melgieś – 17 Gregorianka

18.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 17 Gregorianka

18.00 W intencji ofiarodawców i dobrodziejów

18.00

18.00

Wielki Piątek, 18 kwietnia

18.00

Wigilia Paschalna, 19 kwietnia

20.00 +Józef Melgieś – 18 Gregorianka

20.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 18 Gregorianka

20.00 +Aniela, Maria, Józef, Feliks, Tomasz

20.00 +Janina, Stanisława, Aleksander Romanowskich

20.00 +Jan Kulesza

Zmartwychwstanie Pańskie, 20 kwietnia

6.00 +Joanna Kucala (1r)

8.00 +Józef Melgieś – 19 Gregorianka

9.30 O potrzebne łaski, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Aleksandry, Małgorzaty, Bożeny i Sławomira

11.00 +Rozalia Lis zd. Woźniak – 19 Gregorianka

12.00 +Irena (14r), zmarli z rodziny Kunów i Maciągów

13.15 +Aleksandra i zmarli z rodziny Polaków i Dziedziców

16.00 Dzięczynna z okazji 30 rocznicy urodzin syna Pawła z prośbą o błogosławieństwo Boże dla niego, żony Agnieszki i syna Stasia

18.00

SŁOWO NA NIEDZIELE

Niedziela Palmowa otwiera Wielki Tydzień Męki Pańskiej - i niesie już w sobie pełny wymiar tego Tygodnia. Dlatego też czytamy cały opis Męki Pańskiej według św. Łukasza.

Jezus, idąc do Jerozolimy w tym momencie, odsłania siebie całkowicie wobec tych, którzy przygotowują zamach na Jego życie. Odsłania się zresztą od dawna, głosząc to wszystko, co głosi - i nauczając, czego naucza. Czytania liturgiczne ostatnich tygodni ukazują to bardzo przejrzyście: „wjazd do Jerozolimy” stanowi nowy, zdecydowany krok na drodze ku śmierci, jaką gotują Mu przedstawiciele starszyny żydowskiej.

Mistrz ma pełną świadomość tego. Wszystko, co czyni, czyni z tą świadomością, idąc za słowem Pisma, które przewidziało poszczególne momenty Jego Paschy. „Wjazd do Jerozolimy” był wypełnieniem Pisma.

Dla Jezusa słowa proroków są przejrzyste do końca: odsłaniają się przed Nim całą pełnią swej prawdy - i On sam otwiera się wobec prawdy całą głębią swojego ducha. Przyjmuje ją w całości. Niczego nie ogranicza. Znajduje w słowach proroków właściwe znaczenie powołania Mesjasza: swego powołania. Znajduje w nich wolę Ojca.

„Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem, ani nie cofnąłem”! (Iz 50, 5)

W ten sposób liturgia Niedzieli Palmowej zawiera już w sobie pełny wymiar Męki: wymiar Paschy. „Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem” (Iz 50, 6). „Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, wykrzywają wargi i potrzęsają głowami...”. „Przebodli ręce moje i nogi, policzyć mogę wszystkie moje kości...”. „Dziela między siebie moje szaty i los rzucają o moją suknię...”.

W pewnym momencie podczas wjazdu do Jerozolimy zbliżają się do Jezusa faryzeusze, którzy nie mogą znieść okrzyków rzeszy na cześć Chrystusa wkraczającego do Jerozolimy – i mówią: „Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom”. Jezus odpowiada: „Powiadam wam, jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą”.

Oby kamienie nie zawstydzwały żywych ludzi. Oby serca nasze i sumienia wołały głośniejsz od nich!

(xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

TRIDUUM PASCHALNE

Święte Triduum Paschalne: Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota stanowi trzy etapy jednego wydarzenia zbawczego, którym jest Pascha, czyli przejście Jezusa Chrystusa przez mękę i śmierć do nowego życia w zmartwychwstaniu. To Misterium Paschalne Chrystusa jest źródłem życia nadprzyrodzonego dla tych, którzy przez wiarę i chrzest zostali w Nim zanurzeni.

Wielki Czwartek

W wieczornej Mszy Wieczerzy Pańskiej rozpoczynającej Triduum Paschalne podczas śpiewu hymnu Chwała na wysokości Bogu grają organy i dzwonią wszystkie dzwony. Potem milkną aż do śpiewu tego hymnu w czasie Mszy Wigilii Paschalnej (używa się kołatek). Teksty biblijne uwydatniają fakt paschy w znaku uczyty jako drogi miłości „aż do końca”. Z Liturgią Wieczerzy Pańskiej łączy się wzruszający i wymowny obrzęd umycia nóg dwunastu mężczyznom. Obrzęd ten jest przypomnieniem umycia nóg Apostołom przez Chrystusa w czasie Ostatniej Wieczerzy. Po modlitwie po Komunii św. kapłan przenosi Najświętszy Sakrament do tabernakulum w odpowiednio przygotowanej kaplicy, zwanej często „ciemnicą”. Jest to starożytny zwyczaj, sięgający czasów, kiedy nie było jeszcze w kościołach tabernakulów i Najświętszy Sakrament przechowywano w zakrystii lub w innym godnym miejscu. Kościół zaleca, by tu wierni adorowali Chrystusa Eucharystycznego do północy. Adoracja ma być wyrazem wdzięczności za niewypowiedziany dar miłości Chrystusa do człowieka.

Wielki Piątek Męki Pańskiej

Wielki Piątek jest dniem męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Jest to jedyny dzień w roku, w którym nie ma Mszy św. Jest tylko Komunia św. z Hostii konsekrowanych poprzedniego dnia. W Wielki Piątek (jedyny raz w roku) klęka się przed Krzyżem jak przed Najświętszym Sakramentem. Ołtarze w tym dniu są obnażone i puste tabernakulum jest otwarte. Nabożeństwo wielkopiątkowe rozpoczyna się liturgią słowa, w której naczelne miejsce zajmuje opis Męki Pańskiej wg św. Jana. Po homilii następuje uroczysta modlitwa powszechna. W modlitwie tej wspomina się w dwunastu różnych intencjach

wszystkich, których obmyła zbawcza Krew Chrystusa przelana na krzyżu. Punktem szczytowym liturgii w tym dniu jest adoracja Krzyża. Pieśni towarzyszące adoracji Krzyża w przepiękny sposób sławią jego tajemnicę. Po zakończeniu liturgii wielkopiątkowej w procesji zanoszą się eucharystyczne Ciało Chrystusa w monstrancji przykrytej białym przezroczystym welonem do tzw. Bożego Grobu. Wierni licznie gromadzą się w swoich kościołach przy Bożym Grobie - tu rozmyślają o Męce Pańskiej, śpiewają pieśni pasyjne. W ten sposób adorują eucharystyczne Ciało swojego Zbawiciela. Adorację kończy uroczysta procesja rezurekcyjna.

Wigilia Paschalna

Wielka Sobota aż do Wigilii Paschalnej jest w dalszym ciągu dniem smutku po złożeniu Chrystusa Pana w grobie. Jest też dniem nawiedzania Grobów Pańskich i adoracji Najświętszego Sakramentu. Przed południem tego dnia błogosławi się pokarmy na wielkanocny stół. Cała dynamika nocy paschalnej koncentruje się wokół nowego życia, przyniesionego nam przez Chrystusa. Dlatego liturgia Wigilii Paschalnej pełna jest wymownych symboli, którymi są: światło, słowo, woda i uczta. Przed bramą świątyni kapłan poświęca ogień - symbol światłości wiekuistej. Potem od tego ognia zapala paschał - świecę nocy paschalnej, symbol Chrystusa zmartwychwstałego, mówiąc: „Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów”. Następnie w procesji wnosi paschał do pogrążonej w ciemnościach świątyni. W czasie procesji trzykrotnie śpiewa: „Światło Chrystusa”, na co wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki” i stopniowo zapalają od paschału swoje świece.

dokończenie na str. 4

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna 200,00 zł

Bezimienna 150,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców. Najbliższa w Wielki Czwartek o godz. 18.00.

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

NIEDZIELA PALMOWA - NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ

TRIDUUM PASCHALNE

dokończenie ze str. 3

Liturgia Niedzieli Palmowej jest rozpięta między dwoma faktami: radosną procesją z palmami oraz czytaniem - jako Ewangelii - Męki Pańskiej. W ten sposób Kościół podkreśla, że triumf Chrystusa i Jego Ofiara są ze sobą nierozdzielnie związane.

Bardziej uroczyste niż zwykle rozpoczęcie Eucharystii ma swoją wielowiekową historię. W Jerozolimie już w IV w. patriarcha dosiadał oślicy i otoczony radującymi się tłumami wjeżdżał na niej z Góry Oliwnej do miasta. Zwyczaj ten wszedł w powszechną praktykę na Zachodzie w wieku V i VI. Zwyczaj poświęcania palm wprowadzono do liturgii dopiero w wieku XI. Aż do reformy z 1955 r. istniał zwyczaj, że celebrans wychodził w Niedzielę Palmową przed kościół, a bramę świątyni zamykano. Kapłan uderzał w nią krzyżem trzykrotnie, wtedy dopiero brama otwierała się i kapłan z uczestnikami procesji wstępował do wnętrza kościoła, aby odprawić Mszę świętą. Symbol ten miał wiernym przypominać, że zamknięte niebo zostało nam otwarte dzięki zasłudze krzyżowej śmierci Chrystusa. Obecnie kapłan w Niedzielę Palmową nie przywdziewa szat pokutnych, fioletowych, jak to było w zwyczaju dotąd, ale czerwone. Procesja zaś ma charakter triumfalny. Chrystus wkracza do świętego miasta jako jego Król i Pan, odbiera spontaniczny hołd od mieszkańców Jerozolimy. Przez to Kościół chce podkreślić, że kiedy Chrystus Pan za kilka dni podejmie się tak okrutnej śmierci, to jednak nigdy nie pozbawi się swojego majestatu królewskiego i prawa do panowania. Przez mękę zaś swoją i śmierć to prawo jedynie umocni.

W XI w. pojawił się zwyczaj święcenia palm. Wierni przechowują je przez cały rok, aby w następnym roku mogły zostać spalone na popiół, którym są posypywane nasze głowy w Środę Popielcową. Procesja z palmami jest z jednej strony upamiętnieniem wydarzenia sprzed wieków, z drugiej zaś - naszym kroczeniem wraz z Chrystusem ku ofierze, którą dzisiaj jest Msza święta. Ogłaszając Chrystusa Królem zgadzamy się w ten sposób na to, że nasza droga do Ojca prowadzi zawsze przez krzyż.

Od 1986 r. z inicjatywy Jana Pawła II w Niedzielę Palmową obchodzony jest Światowy Dzień Młodzieży.

Tak powoli rozchodzi się wśród obecnych „Światło Chrystusa”, napełniając świątynię swoim blaskiem. Śpiewany potem najpiękniejszy hymn *Exsultet* (*Weselcie się...*) wzywa do radości niebo i ziemię, bo Chrystus zmartwychwstał, „krwią serdeczną zmasał dłużny zapis starodawnej winy”, wyprowadził nas z niewoli grzechu i prowadzi do krainy życia w zmartwychwstaniu. Po uroczystym rozpoczęciu czuwania na cześć Pana wierni słuchają słowa Bożego i odpowiadają na nie śpiewem psalmów i pieśni, a kapłan podsumowuje modlitwą.

Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu zapala się świece ołtarzowe i przy dźwiękach organów oraz biciu w dzwony śpiewa się hymn „Chwała na wysokości Bogu”. Następuje odczytanie epistoły (Rz 6,3-11 na temat nowego życia) a po uroczystym Alleluja Ewangelii o zmartwychwstaniu Pańskim. Następnie kapłan poświęca wodę. Woda podtrzymuje życie, jest symbolem życia nadprzyrodzonego.

Dlatego chrzest i odnowienie obietnic chrzcielnych zajmują tak ważne miejsce w liturgii Wigilii Paschalnej. Chrzest jest tym sakramentem, który wszczepia nas i zanurza w paschalne misterium Chrystusa. Liturgia światła, słowa i chrztu są wprowadzeniem do radosnego spotkania ze Zmartwychwstałym Chrystusem w Eucharystii. To w Eucharystii obdarza On swoich wiernych nowym życiem. Dar ten otrzymują wszyscy, którzy tej Nocy przyjmą Ciało i Krew Baranka Bożego, który zgładził grzech świata.

Procesja rezurekcyjna jest kroczeniem za Chrystusem Zmartwychwstałym jako wyznanie wiary w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Jest również dziękczynieniem za otwarcie wierzącym bramy do Królestwa Bożego. Na początku procesji okrążającej kościół trzy razy niesie się krzyż ozdobiony czerwoną stułą oraz figurę Zmartwychwstałego. Cała niedziela zmartwychwstania jest dziękczynieniem za nowe życie, którego źródłem jest zmartwychwstanie Chrystusa oraz uwielbieniem Go za zapewnienie wierzącym zmartwychwstania do nowego życia w pokoju, sprawiedliwości i chwale bez końca.

Ks. Andrzej Bubicz

Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny p.w. Wniebowzięcia N.M.P
Zwycięskiej w Lublinie